

Et øjeblik for storhed

Leder fra LaRouchePAC, 23. februar, 2017 – De første rapporter om vores Internationale Sandhedens Dag på treårsdagen for Obama/Soros nazi-kuppet i Ukraine, viser amerikanere og andre, der responderer til os på uventet rationelle og fornuftige måder, og ofte med spontane, dybe og vidtrækkende diskussioner. Og dette uafhængigt af politisk tilhørsforhold. (Dette er især bemærkelsesværdigt midt i hadet og løgnene, der hældes ud af næsten alle medier.) Dette er en del af deres indledende reaktion på en totalt ny, international situation uden fortilfælde, skabt af Vladimir Putins præstationer, komplementeret af den gigantiske udfoldelse af Kinas Nye Silkevejspolitik under præsident Xi Jinping, og nu, med valget af Donald Trump – selv, hvis de mennesker, der oplever dette, stadig ikke er bevidste om årsagen. Foreløbig fornemmer de det blot snarere, end at de ved det. Men de frø, der hen over mange årtier er blevet sået af Lyndon og Helge LaRouche, medvirker nu til at skabe et i sandhed »stort øjeblik« i historien. Efter alle det tyvende århundredes og enogtyvende århundredes til dato trængsler og rædsler, er et øjeblik kommet, i hvilket menneskeheden, så længe, dette øjeblik varer, virkelig kan vælge en helt anden og langt bedre fremtid for os selv, og for vores eftertid.

☒ Dette enestående øjeblik, der markeredes af den nationale højtidsdag for dr. Martin Luther King, jr., den 16. januar, må bringe i erindring den tale, som dr. King holdt den 3. april, 1968, den sidste aften, før han blev gjort til martyr, og ofte kaldt »Bjergtop-talen«, som Dennis Speed for nylig genkaldte i *EIR*. Dette var en mand, som Lyndon Larouche sagde, skulle have været præsident – og dette sagt af Lyndon LaRouche, der selv har unikke kvalifikationer for præsidentskabet. Det er umagen værd i dag at genlæse, eller bedre endnu, se og høre denne tale. Det ville være absurd at forsøge at opsummere talen her, kort, som den var.[1] Men, som

Dennis Speed genkaldte det, så bevidnede dr. King, at, hvis han fik valget mellem at leve sit liv i alle æraer, så ville han vælge netop dette øjeblik at leve i, på grund af den enestående mulighed, det tilbød for fremskridt og forbedring for hele menneskeheden. (*Foto: Dr. Martin Luther King holdt sin sidste tale, »I have been to the Mountaintop« – »Jeg har stået på bjergets top« – den 3. april, 1968. Han blev myrdet den 4. april, 1968.*)

Denne løfterigdom druknede i dr. Kings og Kennedybrødrenes blod. Amerikanere, der burde være blevet ledere, valgte i stedet at træde et skridt tilbage og forblive små efter disse mord – men ikke i al evighed! Det lykkedes for Lyndon LaRouche at gribe en lejlighed, der tilbød sig senere med Reagan-administrationen; han opnåede permanent fremskridt for menneskeheden – men denne chance blev så atter forpurret af mordforsøget på Ronald Reagan, og senere af nærmordet på, og de falske, retslige anklager imod, Lyndon LaRouche. Andres middelmådighed og kompromisser gjorde det muligt at forpasse denne chance.

Indtil i dag. Nu har vi et øjeblik for sand storhed.

Foto: Medlem af LaRouchePAC's politiske komite, Diane Sare, organiserer på den internationale Sandhedens Dag, her i New York, den 23. februar, 2017.

[1] Video: <https://www.youtube.com/watch?v=ixfwGLxRJU8>

Udskrift af fuld tekst:
<http://www.americanrhetoric.com/speeches/mlkivebeentothemountaintop.htm>